

Ильо билъ раненъ на нѣколко мѣста. Той е билъ принуденъ даже да са предаде на турците два пѣти; предавале сж са заедно съ него и другарите му. Това предаване е било твърде чудно! Турците са прощавале погрѣшките на такавъ единъ хайдутинъ, който е отсѣкалъ толкова стотини динислямски глави? Причините сж сжвсѣмъ други. Когато Ильо забѣлжвалъ, че турците го прощаватъ отъ страхъ и че търсатъ причина да го осждатъ, или че търсатъ начинъ да го убиятъ, то побѣгвалъ изново на Доспатъ и ставалъ пакъ свободенъ човѣкъ. Момците, които сж са предавале заедно съ него, биле избиеени до единъ. Питане е, защо сж избиеени момчетата, когато Ильо е оставенъ живъ и здравъ? — Ето защо. Когато момчетата са предавале, то са жениле и ставале приятели съ турците; а Ильо е билъ сѣкога готовъ да грабне пушката си и да вѣрви на планината. Ако би и Ильо станалъ търговецъ, то и той би изгубилъ главата си.—»А ако е така, то защо са е предавалъ?» ще да ма попита нѣкой отъ читателите.—Предавалъ са е за това, че е билъ излжганъ отъ калугерите. Самъ Ильо ми е разказвалъ, че нѣколко души грѣцки владици сж го уговоряле да са предаде на турците и да са остави отъ хайдушкиятъ занаятъ. Много пѣти въ Берово сж дохождале изъ София, изъ Кйостендилъ, изъ Серезъ и изъ Нишъ турски чиновници и търсиде сж начинъ да хванатъ Иля; а Ильо е дохождалъ въ селото си съ 5-6 момчета, срѣщалъ са съ чиновниците и говорилъ имъ, че ако тие не престанатъ да праватъ пакости на християните, то турските села ще бждатъ изгорени презъ една нощъ, а самите турци ще